

juttustada. — Reinowadder teadis, kus ühes nõu-
kas talloperres tappetud nuumsiiga warnas rippus.
Mõni teine olles nisugguse maggusa sutäie üksi õn-
nels wõtnud, agga mino lel mõtles teisiti, ruttas
hundile, rälis luggu tõi mõda ja läksid siis kahheste
sagile, kui enne sedda kaupa teinud, kasso ning kahjo
issekelsis ühhewõrra jäggada. Reinowadder ei põl-
gand waewa, pugges äddaga pissifesest afna august
sisse ja wiistas nuum-sea wälja hundi kätte. Õne-
tumal kombel ollid koerad liggidal, tõmbasid rebbase
aiso ninasse, nusiid kunni tedda ülles leidsid ja
sassisid mehhifese kassoka armetumast ärra. Waewalt
ja sure walloga peasis wiimaks lel werriise kassokaga
waenlaste käest lahti, ruttas Kriimsilma ülles otsima,
kaebas alledast oma willetsust ja küsis, kus ta sagi-
võsa piddi ollema? Hunt kostis, ambid irwitades:
„Sisio nokka tarwis, wennite, ollen kõige kallima
tükki tallele pannud. Tulle, wõtta ossa kässile ja
nossi raswa küllest mahha, siis uhuustad waewa ja
werriise kassoka.“ Mõnda rälides tõi ta ossatükki
wälja. Küllap nüüd arwate, et üks nuumsea tag-
gamine kints eht effimene sapsotük, wai raswane
seljatiük lüüsidega eht kõige wähhemalt mõned mag-
gusad külleluufesed Reinowadderile offaks said?
Rimmetud tükkidest ei olnud einetki nähha! Look,
misga perremees sea jalgopiddi warna ripputanud,
olli mo lellele offaks jänud; terwe nuumsea, luie ja
kõmaraga tükkis olli wana, kallis, tru, aus Kriim-
silmi-issand üksi nahka pannud, ja näitas wälja kui

tiine loñ. Reinowadder ei sanud wiha ning meele-
aiguse pärrast mitte sõna suust wälja. — Suur,
aus kuñingas ja üllemad riigi-issandad, teie wõite
issekelsis õigust mõda arwata, mis nisuggune sõbruse-
tükile wäärt on. Jah, aumäärt kuñinglik issand ja
üllemwallitseja! tubhat nisuggust kelmitükki on hunt
minu lellele teinud, ja kui Reinowadder isse siin seisaks,
wõiks ta tossinade kaupa neid üllestunnistada ja par-
remine enda eest kosta, kui mina. — Agga mis pean
ma Kriimsilma albi pöratse kaebamiste peale kostma?
Teie ollete teina jutto kuulnud ja wõite ni hästi ärra-
mõista kui mina, et se üks üsna jampsi-lorri olli.
Ja kui noremal põlweil Reinowadder tõeste mõne
korra Kriimsilma norikule sõbrust on näitnud, siis
teame selgeste, et emand sedda ial pahhaks ei olle
pannud, weel wähhemine mehhele ädda kaebanud.
Olles hunt pissut targem, siis wõttaks ta parremine
jähherdusi õrnaid juhtumisi kinni katta kui teistele
naeruks üllestunnistada! Jänesse ennemuistene jut-
tuke lialte on üks selge naero-assi! Wai kas kool-
meistril ei olle wolli kolilast karistada, kui laps
targalt õppetust tähhel ei panne ja loowüsi teisiti
laulab, kudea õppetati? Poisikesed peawad irmo ja
karistust sama kui koerustikko- ning kelmi-tööd tewad;
muido ei saaks nad ellopäiwil õppetust wahto wõtma.
Jänes olles parremine su piddand kinni pañema kui
wana lorrisewa täddi kombel siin tühja affas tõnnima.
Nüüd tulles Pitsi luggu meil kässile! Mehhife kaebab,